

RIJEČ UREDNIŠTVA

ŠUMARSKA STRUKA I ODNOS S JAVNOŠĆU

Prema Wikipediji, odnos s javnošću ima za cilj: „njegovanje odnosa s dionicima koji čine okruženje organizacije radi pridobivanja potpore njenim ciljevima te izgradnje povjerenja i ugleda“. Američka strukovna udruga odnosa s javnošću, odnos s javnošću definira kao „proces strateške komunikacije koji gradi uzajamne odnose između organizacija i njenih javnosti“ (vlasti, građana, medija, tržišta . . . .).

Nakon pojašnjenja termina iz naslova, nameće se pitanje, da li je šumarska struka dovoljno učinila za „pridobivanje potpore njenim ciljevima/zadaćama te izgradnje povjerenja i ugleda“? Prema sadašnjem stanju i percepciji šumarstva u očima prethodno navedenih „njenih javnosti“, očito nije. Uvijek je moguće bolje, i od toga nije potrebno bježati, no sve nas više činjenica upućuje na ignoriranje šumarske struke. O razlozima možemo raspravljati, ali po našem mišljenju jedan od glavnih razloga je upravo navedeno pomanjkanje „strateške komunikacije“. Za nju su ponajprije potrebni meritorni partneri na razini javnosti, koje Hrvatsko šumarsko društvo unatoč neprekidnom nastojanju, posebice zadnjih godina, nije imalo. Nije teško strateški komunicirati, jer imamo argumente koji mogu mijenjati tretman javnosti, samo ih treba češće, ne bježeći od ponavljanja, na pravim mjestima prezentirati, naravno onima koji žele slušati. Te argumente često smo u rubrikama Šumarskog lista, a posebice u ovoj rubrici isticali.

Ponajprije zagovaramo načelo tržišnog gospodarenja šumama kod prodaje šumskih proizvoda, što znači nadmetanje za kupnju drvne sirovine, a ne dobava po ugovorima/raspodjeli s cijenama puno nižima od onih, ne samo u EU, nego i u bližem okruženju. Upozoravali smo da tako niske cijene, posebice najvrjednijih drvnih sortimenata omogućuju rasipanje nacionalnog bogatstva i dobru zaradu već u primarnoj obradi drva, čime se ne potiče proizvodnja visoko finaliziranih proizvoda, koji osim uz ekonomično korištenje sirovine, osiguravaju veliku zaposlenost i to stručnih radnika i inženjera. Pravim finalistima tržišne cijene sirovine nikada nisu predstavljale problem. Čitajući u novinama – tekst objavljen u Slobodnoj Dalmaciji, u kojemu se hvali preradu drva kao važnu sastavnicu BDP-a i izvoza koji raste, osim namještaja, upitajmo se zašto ne raste samo izvoz namještaja. Odgovor je vrlo jednostavan – mi smo izvoznici drvne sirovine uglavnom najniže obrade, a time i

radnih mjesta u korist inozemnih kupaca. Još kada tome dodamo da smo im uz tu sirovinu osigurali FSC certifikat, kompletirali smo svoje rasipništvo.

Kada smo govorili o općekorisnim funkcijama šume (OKFŠ) i naknadi za njih, upozoravili smo da se ovdje radi o najvrjednijim resursima koje imamo: tlu, šumi, vodi i zraku, posebice važnim sastavnicama klime. Prisjetimo se samo nekih podataka, primjerice da iz naših šuma uz prosječne oborine od 1200 mm godišnje, istječe oko 13 milijardi tona pitke vode, strateškog resursa 21. stoljeća, ili pak da naše šume vežu više od 5 mil. tona ugljika. Računa se da drvo kao energent za grijanje obiteljske kuće s 20 000 kWh godišnje, kod izgaranja ispušta 100 kg, plin 4 600, a loživo ulje 5 600 kg CO₂, a da je zaposlenost kod korištenja drva kao energenta za istu količinu energije 1 : 9 u korist drva. Danas se u svijetu govori ne samo o smanjenju tzv. ugljične ekonomije, nego je sve više zagovornika bezugljične ekonomije. Kada se pak radi o naknadi za OKFŠ, ona se u Zakonu o šumama neprestano smanjuje, pa i u prijedlogu novog Zakona, čime pogodujemo najviše krupnom kapitalu koji taj zajednički trošak naziva „parafiskalnim nametom“, a u sklopu društveno odgovornog poslovanja dio prihoda trebali bi vratiti zajednici i okolišu, što se preko naknade OKFŠ-a i čini. U prijedlogu Zakona u nastavku smanjenja naknade, od osnovice za plaćanje izuzelo bi se sve do 1 mil. kn. prihoda godišnje. Razmišljamo li o tome da savjesni gospodarstvenici, shvaćajući potrebu ovog izdvajanja za opću korist društva, smatraju ovu naknadu svojom obvezom a ne nametom.

Prema informacijama iz medijskih razgovora s odgovornima, primjenjivat će se nova Strategija prilagodbe klimatskim promjenama, koja promiče strože kriterije za njihovo usporavnje. Predviđaju se ulaganja od oko 70 mil. eura godišnje – kažu opravdano, jer se štete procjenjuju na preko 80 mil. eura godišnje. Da li će se mijenjati i odnos prema šumarskoj struci i šumama koje bitno utječu na klimatske promjene, vidjet ćemo. Nadajući se boljem tretmanu šumarske struke i općenito inženjerskih struka, koje jedine stvaraju dodanu vrijednost, našim čitateljima želimo Čestit Božić i uspješnu 2018. godinu.

Uredništvo